

[Aksel Larsen.]

slags, og jeg har ærlig talt ikke indtrykket af, at de konservative ellers har så svært ved at finde deres standpunkter.

Det, det drejer sig om derefter, er, som jeg har sagt det før, hvilke foranstaltninger der derpå skal træffes, for at devalueringen kan få mindst muligt skadelige virkninger og flest muligt gavnlige virkninger. Her drejer det sig om øjeblikkelige foranstaltninger af den art, vi behandler nu, parret med avancementstop og mere langsigtede foranstaltninger, hvorom der foregår overvejelser formentlig i alle partier, men i særdeleshed i regeringspartiet og i vort parti og er foregået overvejelser og forhandlinger mellem regeringspartiet og vort parti. Det er muligt, at det nu lykkes en uaturlig kombination her i tinget at forhindre, at der bliver foretaget noget øjeblikkeligt af virkning, og det er muligt, at man derved får held til at forhindre langsigtede, fornuftige økonomiske reformer, jeg ved det ikke; men i hvert fald skal det fastslås, at det er dette, det drejer sig om.

Den politiske afgørelse, som skal træffes en eller anden gang i aften ved en afstemning eller ved to afstemninger, ja, den var jo i og for sig truffet, da vort partis såkaldte venstrefløj havde endt sine særdeles interne rådslagninger i aftes kl. 22⁵⁵ og besluttet, at de 5-6 af vor gruppes medlemmer skulle stemme nej.

Tillad mig med det samme at sige, at vi kommer jo ikke uden om, at der er visse ord, man bruger, fordi de nu én gang er slået fast eller blevet almindeligt anvendt, og der er altså folk, der har tillagt sig ordet „venstrefløj“, og det skal de have lov til; men det tør nok antydes, at deres politik er lige så virkningsfuldt venstreorienteret, som det vil fremgå af afstemningen, hvor de stemmer sammen med den yderste reaktion.

Men altså, afgørelsen var jo i og for sig truffet i aftes af en udestemningsinstans, og det bliver jo helt klart, når debatten er forbi og vi får afstemningerne. De borgerlige

partier, som ikke ved egen hjælp eller i kraft af en fælles politik, de kunne præsentere vælgerne for som alternativ til folketingsflertallets politik, de får nu forærende valgets muligheder for at få regeringsmagten, og det er alt for dem. Hvad de vil bruge den til, nej, det er de ikke i stand til at forklare vælgerne på en måde, så vælgerne forstår det, og de er heller ikke enige om det; men hovedsagen er, at de får magten. Men derfor er devalueringen alligevel foretaget, derfor ved disse partier, som taler erhvervslivets sag så varmt, alligevel, at der må træffes foranstaltninger i denne situation. De opnår at få det udskudt, hvilket formodentlig ikke er gavnligt. Hvad de så vil gøre, det savner vi besked om, og vælgerne får vel heller ikke besked, før valget er overstået og stemmesedlerne afgivet; men da vi kender disse partiers hidtidige politik, kan vi drage visse slutninger; det vil vælgerne også gøre.

Det er meget pænt, at hr. Henry Christensen nu gentager dette gamle venstreslagord: del jer ikke efter interesser, del jer efter anskuelser! Det er rent elementært, at anskuelser får man stort set efter sine økonomiske interesser, efter de samfundsforhold, man lever under, efter den plads, man indtager i samfundet. Sådan er det nu engang, sådan vil det blive ved med at være, så længe vi på nogen måde har et klassedelt samfund, og derfor er det naturligvis klart, at man har lov til at beskyldte regeringspartiet, og man har lov til at beskyldte os for at ville føre klassepolitik til arbejderne og til lønmodtagernes fordel, og det vil vi; men de andre partier, de vil minsandten også føre klassepolitik, blot til gavn for andre og mere fåtallige klasser og grupper; og regningen, ja, den kan så blive skrevet efter valget, hvis de partier, der nu vil stemme imod sammen med deres forbundsfæller, skulle få flertal forærende af vælgerne.

Der har været talere her i dag, også medlemmer af min gruppe, som har spurgt: ja men hvorfor frygter I da, at flertallet